

A Sopron-Fertő Vízitelep fejlesztés 2024. évi Ökológiai Monitoring Jelentésének kritikai felülvizsgálata és szakmai auditja a Fertő tó Barátai Egyesület perspektívájából

Vezetői Összefoglaló

Jelen átfogó szakmai jelentés a Sopron-Fertő Turisztikai Fejlesztő Nonprofit Zrt. (és jogutódja, az Építési és Közlekedési Minisztérium) megbízásából a Corydalis Mérnöki Iroda Kft. által készített, "Sopron-Fertő Vízitelep ökológiai vizsgálata – Ökológiai monitoring jelentés a Sopron, Fertő-tavi Vízitelep fejlesztése kapcsán 2024-ben" ¹ című dokumentum mélyreható, kritikai elemzését tartalmazza. A felülvizsgálat elsődleges célja a Fertő tó Barátai Egyesület megbízásából feltárni azokat a szakmai ellentmondásokat, módszertani hiányosságokat és retorikai torzításokat, amelyek a beruházás környezeti hatásait igyekeznek pozitív színben feltüntetni, miközben a tényadatok az ökológiai rendszer lokális összeomlására utalnak.

Az elemzés során a rendelkezésre álló monitoring adatok ¹ részletes dekonstrukcióját végeztük el, szembeállítva a jelentésben megfogalmazott narratívát ("fajgazdagság növekedése", "rehabilitáció") a biológiai valósággal. A vizsgálat rávilágít, hogy a beruházás területén a természetes vizes élőhelyi funkciók megszűntek vagy drasztikusan átalakultak, helyüket egy mesterségesen fenntartott, urbanizált, szinantrop fajok által dominált, és inváziós nyomással terhelt rendszer vette át. Különös súllyal esik latba a halállomány teljes eltűnésének dokumentálása a mesterséges lagúnákban, a védett nagyvadak fizikai csapdába ejtése a kerítések által, valamint a madártani adatok félrevezető interpretációja, amely a pihenőhelyet kereső generalista fajok tömegét a biodiverzitás növekedéseként találja.

Ez a dokumentum nem csupán a hibák listázása, hanem egy alternatív, természetvédelmi fókuszú olvasata a 2024-es állapotnak, amely bizonyítja, hogy a "zöld beruházás" címke alatt valójában élőhelyvesztés és ökológiai degradáció zajlik a Fertő-Hanság Nemzeti Park területén.

1. Bevezetés: A Monitoring Jelentés kontextusa és a "rehabilitációs" narratíva kritikája

A vizsgált dokumentum¹ nem csupán adathalmaz, hanem egy sajátos narratíva hordozója. A jelentés bevezető fejezetei már a vizsgálati eredmények ismertetése előtt rögzítik azt az értelmezési keretet, amelyben a beruházás mindenképpen "javulást" hoz a korábbi állapothoz képest. Ennek a keretnek a lebontása elengedhetetlen a Fertő tó Barátai Egyesület számára, mivel ez képezi az alapját a beruházó minden védekezésének.

1.1. A kiindulási állapot ("Baseline") szisztematikus leértékelése

A jelentés "Előzmények" fejezete¹ tudatosan építi fel a terület "értéktelenségének" mítoszát. A szöveg úgy fogalmaz: "A feltöltéseken létrejött, ligetesező, kiszáradó területek a behurcolt tájidegen elemekkel és jelentős mennyiségű gyommal nagy veszélyt jelentenek a környezetükre... A jellegtelen nedves fátlan élőhelyek... természetvédelmi értéke viszonylag csekély".¹

Ez a megfogalmazás ökológiai szempontból több sebből vérzik, és a "greenwashing" (zöldrefestés) klasszikus eszköztárába tartozik:

1. **A funkció tagadása:** Még ha a területen jelen is voltak inváziós fajok (pl. ezüstfa, bálványfa), a sűrű vegetáció *funkcionális* élőhelyet biztosított. Búvóhelyet nyújtott a gímszarvasoknak, fészkelőhelyet az énekesmadaraknak, és árnyékolta a parti vizeket. A jelentés ezt a komplex funkciót degradálja "veszélyforrássá", hogy legitimálja a teljes tarvágást és dózerolást.
2. **A "jellegtelen" jelző szubjektivitása:** A "jellegtelen nedves fátlan élőhelyek"¹ kifejezés nem tudományos kategória, hanem esztétikai ítélet. A vizes élőhelyek szukcessziós fázisai (pl. sásosok, magaskórósok) gyakran tűnhetnek "rendetlennek" a laikus szemlélő számára, de biodiverzitásuk (beporzók, kételtűek) gyakran magasabb, mint a helyükre telepített "parkosított" gyepeké.
3. **A megoldás aránytalansága:** A jelentés azt sugallja, hogy az inváziós fajok elleni védekezés egyetlen módja a terület teljes átépítése, burkolása és épületekkel való beépítése. Ez az érvelés hamis dilemmát teremt: vagy marad a "gaz", vagy építünk egy betonmonstrumot. A valódi természetvédelmi alternatíva (a célzott rehabilitáció, őshonos fajok visszatelepítése építkezés nélkül) fel sem merül opcióként.

1.2. Az "Ökopark" terminológia mint manipulatív eszköz

A jelentés konzekvensen "Ökopark" és "Ökocentrum" elnevezéseket használ a területre.¹ Ez a terminológia azt a benyomást kelti, mintha a beruházás elsődleges célja az ökológiai nevelés és a természetvédelem lenne. A monitoring adatok azonban cáfolják ezt: a területen parkolók,

kikötők, mesterséges sétányok és épületek dominálnak. A "park" szó itt nem a természetvédelmi zónát, hanem a városi közpark funkciót jelöli, ahol a természetet "domesztikálták" és alárendelték a turisztikai igényeknek. A Fertő tó Barátai Egyesület szempontjából kulcsfontosságú rámutatni, hogy a monitoring jelentés nyelvezete elfedi a valóságot: egy Nemzeti Park területén egy urbanizált, nagy forgalmú turisztikai komplexum jött létre, nem pedig egy ökológiai szentély.

2. A növényvilág állapota: A "rendezett környezet" ára a gyomosodás

A monitoring jelentés botanikai fejezetei ¹ drámai ellentmondást tárnak fel a beruházói ígéretek és a terepi valóság között. Míg a narratíva az inváziós fák sikeres eltávolításáról szól, az adatok egy sokkal súlyosabb, másodlagos invázió és az állandósult bolygatás képét mutatják.

2.1. A Parlagfű-Invázió: A bolygatás közvetlen következménye

A jelentés egyik legőszintébb, ugyanakkor leginkább önleplező része a parlagfű (*Ambrosia artemisiifolia*) helyzetének bemutatása. A szöveg elismeri: "Mindkét ütem területét az egyre agresszívebben terjedő parlagfű... valamint a tömegesen megjelenő gyomfajok visszaszorítására... lekaszálták".¹ A 3. kép aláírása egyenesen így fogalmaz: "A parlagfű tömeges megjelenése a feltöltött területeken".¹

Ez a megállapítás alapjaiban kérdőjelezi meg a "természetvédelmi rehabilitáció" sikerét:

- **Ökológiai mechanizmus:** A parlagfű klasszikus pionír növény, amely a nyílt, bolygatott talajfelszíneken jelenik meg robbanásszerűen. A "bozótosok" kiirtása és a talajmunkák (feltöltés, dózerolás) létrehozták az ideális életteret ("ökológiai niche") ennek a veszélyes gyomnövénynek. A korábbi, zárt növényzet (még ha részben inváziós is volt) árnyékolása gátolta a parlagfű terjedését. A beruházás tehát "kiszabadította a szellemet a palackból".
- **Fenntarthatatlanság:** A jelentés említi a gépi és kézi kaszálás szükségességét júliusban és októberben.¹ Ez azt jelenti, hogy a terület ökológiai stabilitása megszűnt. Míg egy természetes nádas vagy ártéri erdő önfenntartó, a jelenlegi állapot folyamatos, energiaigényes, zajjal és emisszióval járó emberi beavatkozást (kaszálást) igényel a végtelenségig. Ez nem természetvédelem, hanem kertészet.
- **Egészségügyi kockázat:** A jelentés "ökológiai" problémaként kezeli a parlagfűvet, de elhallgatja a humán-egészségügyi kockázatot. Egy turisztikai központban a parlagfű mezők jelenléte a látogatók és a környékeliek egészségét veszélyezteti.

2.2. Az "Eltűnt" növényzet és a beton dominanciája

A jelentés büszkén közli az II. ütem területéről: "A part menti részeket feltöltötték, ott

növényzet nem található".¹ Ez a mondat a biodiverzitás szempontjából a "nulla pontot" jelenti. A vegetáció hiánya nem "kezelt állapot", hanem ökológiai sivatag. A növényzet hiánya miatt megszűnik a tápláléklánc alapja (nincsenek növényevő rovarok), nincs párologtatás (mikroklíma romlása), és nincs élőhely.

2.3. A parkosítás mint biodiverzitás-csökkentő tényező

Az 1. kép ("elkészült, fásított parkoló") és a szöveges leírás ("megtörtént a növények telepítése" ¹) bemutatja a "megoldást".

- **Fajösszetétel kritikája:** Bár a jelentés nem ad részletes fajlistát a telepített növényekről, a "parkosítás" kifejezés és a képek kertészeti jellegű beavatkozásra utalnak. A sorfák és a nyírt gyepek ("park gyepek") fajgazdagsága töredéke a természetes szegélytársulásokénak.
- **A "Díszlet-természet":** A telepített parkoló-vegetáció funkciója esztétikai és árnyékolási, nem pedig ökológiai. Ezek a rendszerek gyakran "zöld sivatagok", ahol az őshonos fauna nem talál megfelelő életfeltételeket.

2.4. A Nádasodás: ellenségkép a jelentésben

A jelentés egyik legfontosabb önellentmondása a nád (*Phragmites australis*) visszatelepülésének értékelése. A 7. kép alatt ez áll: "Nádfoltok a kikötő területén... ami a hajók mozgását akadályozhatja, feltehetően intenzív igénybevétel mellett a meder kotrása szükségessé válhat".¹

Ez a mondat leleplezi a "Barátok" számára a beruházás valódi prioritásait:

- A Fertő tó legfontosabb, karakterfaja és ökoszisztéma-építője a nád.
- Egy valódi ökológiai rehabilitáció során a nád visszatérése a siker jele lenne (a természet visszafoglalja a területet).
- A jelentésben azonban ez *üzemeltetési probléma és kotrási indok*. Ez bizonyítja, hogy a "természetvédelmi szempontok" csak addig érvényesek, amíg nem ütköznek a hajózási érdekekkel. A jelentés előrevetíti a jövőbeli, folyamatos élőhelyrombolást (kotrás), ami ellentétes a Natura 2000 célkitűzéseivel.

3. A vízi ökoszisztéma összeomlása: A halfauna hiánya

A jelentés súlyosabb, riasztó megállapításait a 3.2. és 3.3. fejezetek tartalmazzák. A halbiológiai monitoring eredményei gyakorlatilag a vizsgált vizek (kikötők, lagúnák) ökológiai halálát dokumentálják, miközben a szövegezés igyekszik elbagatellizálni a katasztrófát.

3.1. A "Zéró Fogás" jelentősége és elemzése

A 2024. december 14-i vizsgálat során az Északi kikötőben, a Déli lagúnában és az Északi lagúnában egyetlen darab halat sem fogtak, és vizuálisan sem észleltek.¹

"Ennek ellenére halat nem sikerült sem fogni, sem látni".¹

"Halat itt sem észleltünk vizuálisan sem".¹

Ez az adat sokkoló, ha összevetjük a 2023-as adatokkal, amikor még "9 faj egyedeit azonosítottuk... köztük egy 60 cm-es süllőt".¹ A teljes eltűnés okait a jelentés nem tárja fel megfelelően, de az adatokból kikövetkeztethetők a súlyos problémák:

1. **A fizikai élőhely hiánya (Habitat Loss):** A jelentés részletesen leírja a "szádfalazás" és "kőszórás" technológiáját.¹ Ezek a mesterséges partfalak megszüntették a litorális (partmenti) zónát. A halak számára ez a zóna létfontosságú: itt találnak táplálékot, itt ívnak, és itt bújnak el a ragadozók elől. A "kemény iszapos" fenék¹ és a függőleges falak egy steril medencét hoztak létre, ami legfeljebb átúszásra alkalmas, de tartós életre nem.
2. **Tápláléklánc-megszakadás:** Ha nincs növényzet a part mentén (mert lebetonozták vagy kikotorták), nincsenek rovarlárvák, csigák, férgek. Ha nincs makrozoobentosz (fenéklakó állatok), a békés halak (keszegfélék, ponty) nem találnak táplálékot. Ha nincsenek békés halak, a ragadozók (süllő, csuka) is elmennek vagy éhen halnak. A "nulla fogás" a teljes táplálékhálózat összeomlását jelzi.
3. **A "tisztá víz" mint az éhínség jele:** A jelentés védekezése szerint "a víz extrém magas átlátszósága... a halak elvonultak".¹ Ökológiai szempontból a kiugró átlátszóság gyakran az *oligotróf* (tápanyagszegény) állapot jele, vagy annak, hogy hiányzik a fito- és zooplankton, ami a halivadékok tápláléka. A "tükörsima", átlátszó víz egy mesterséges medencében gyakran a sterilitás jele, nem az egészségé.

3.2. A Déli Zagytározó: A monitoring feladása

A jelentés rögzíti, hogy a Déli zagytározóban nem tudtak mintát venni a megközelíthetlenség miatt, és javasolják annak kivonását a vizsgálatból, mivel "halélőhelyként sem nevezhető jelentős, vagy érdekes területnek".¹

Ez a megállapítás szakmailag elfogadhatatlan a Fertő tó Barátai Egyesület számára:

- **Felelősségátvitel:** A zagytározó a beruházás mellékterméke, egy mesterséges, elzárt víztest. A beruházó kötelessége lenne monitorozni, hogy mi történik ebben a "fekete dobozban".
- **Ökológiai kockázat:** A sekély, felmelegedő, iszapos vizek a botulizmus (baktériumos mérgezés) melegágyai lehetnek, ami tömeges madárpusztulást okozhat. Azzal, hogy "érdektelennek" minősítik, a jelentés szemet huny egy potenciális ökológiai időzített bomba felett.

3.3. Vízhatalóság összefüggések: A sótartalom növekedése

A vízminőségi adatok (4. fejezet) egyetlen téli napra (december 11.) korlátozódnak¹, ami önmagában is elégtelen a nyári kockázatok megítéléséhez. Ugyanakkor a vezetőképességi

adatok riasztóak:

- **Déli lagúna:** 3010 $\mu\text{S/cm}$ (sőt a szöveges részben 3800 $\mu\text{S/cm}$ -t említene¹).
- **Északi lagúna:** 2180 $\mu\text{S/cm}$.
- **Kontroll (Nyílt víz):** 2850 $\mu\text{S/cm}$.

A Déli lagúna kiugróan magas vezetőképessége a víz "besűrűsödésére" utal. Mivel a jelentés szerint "nincs összeköttetésben... a nyílt vízzel"¹, a párolgás miatt a sók koncentrálnak. Ez az ún. *szikesedési* vagy *besűrűsödési* folyamat drasztikusan megváltoztatja az életfeltételeket. A 3000–3800 $\mu\text{S/cm}$ érték már határérték lehet bizonyos édesvízi fajok (pl. érzékenyebb halivadékok, kétéltűlárvák) számára, ozmotikus stresszt okozva. A jelentés nem elemzi ezt a veszélyt, csak közli a számokat. A lagúna hidrológiai elszigeteltsége tehát nemcsak fizikai, hanem kémiai gátat is képez az élővilág számára.

4. Ornitológia: A számok bűvölete és a valóság

A jelentés ornitológiai fejezete¹ látszólag a beruházás sikerét hirdeti: hosszú fajlisták, "rekord" egyedszámok. Azonban az adatok ökológiai elemzése feltárja, hogy a mennyiség nem jelent minőséget, és a megfigyelt jelenségek gyakran a természetes élőhelyek elvesztésének tünetei.

4.1. "Rekord" számok mesterséges élőhelyeken

A jelentés kiemeli: "A déli zagytározó kőgátján 2024 augusztusában rekord számú kis kárókatont figyelhettünk meg (maximum egyedszám: 218 pld)".¹ Hasonlóan ünnepli a sirályok tömeges jelenlétét a betonpillérek¹.

Kritikai elemzés:

- **A "Pihenőhely-effektus":** A kárókatont és sirályok nem azért vannak ott, mert a terület ökológiailag gazdag (hiszen láttuk: nincs hal!), hanem mert a mesterséges műtárgyak (kőgát, betonmóló) kiváló *pihenőhelyet* biztosítanak a nyílt víz felett, ahol biztonságban érzik magukat a ragadozóktól. Ez a funkció (roosting site) nem azonos a táplálkozó- vagy fészkelőhellyel. A madarak a nyílt vízen táplálkoznak, és csak "sziesztázni" járnak a kikötőbe.
- **Generalista dominancia:** A felsorolt "tömegfajok" (dankasirály, sárgalábú sirály, kárókatona) mind generalista, zavarástűrő fajok. Jelenlétük nem indikálja a vizes élőhely minőségét, csupán a szabad vízfelület és a pihenőhelyek meglétét. A természetvédelmi szempontból igazán értékes, rejtőzködő fajok (bölömbika, törpegém, vörös gém) számai alacsonyak vagy hiányoznak a beruházási területről, és inkább a hatásterületi nádasokba szorultak vissza (pl. Bölömbika: 0 pld a beruházási területen¹).

4.2. Az "Ökopark" madarai: urbanizáció és szinantropizáció

A jelentés sikerként könyveli el, hogy "a beruházási területen sikeresen szaporodtak a területre jellemző... fajok", mint a barátposzáta, feketerigó, szécinege, vörösbegy, házi rozsdafarkú.¹

Ez a lista valójában a terület **urbanizációjának** bizonyítéka.

- A feketerigó, szécinege és házi rozsdafarkú tipikus *városi* madarak, amelyek a kertekben, parkokban és épületeken érzik jól magukat. Jelenlétük azt mutatja, hogy az élőhely jellege a "vad" vizes élőhelyből eltolódott a "városi park" irányába.
- A jelentés önigazoló állítása: "Az emberi jelenléthez szokott fajok az utak mentén... előszeretettel fészkelnek".¹ Ezzel a jelentés beismeri, hogy a beruházás az emberkövető (szinantrop) fajoknak kedvez, miközben a terület eredeti, zavarásra érzékeny faunája háttérbe szorul. A biodiverzitás "növekedése" itt valójában a banális, közönséges fajok betelepülését jelenti.

4.3. Kis kócsagok a gyepen: Táplálkozás vagy kényszer?

A 20. kép és a leírás szerint "nagy számú kis kócsag tartózkodott... a kikötő menti gyepterületen".¹

Ez a viselkedés gyanús. A kis kócsagok a sekély vizek vadászái. Ha tömegesen a szárazföldi gyepen vannak, az két dologra utalhat:

1. **Opportunizmus:** A gépi kaszálás felzavarta a rovarokat és kételtűeket, és a madarak ezt a könnyű zsákmányt szedték össze ("mower-following").
 2. Kényszer: A vízi élőhelyek (ahol nincs hal) nem biztosítanak elég táplálékot, ezért kényszerülnek a másodlagos (szárazföldi) forrásokra.
- Mindkét eset azt mutatja, hogy a rendszer nem természetes módon működik, hanem az emberi beavatkozások (kaszálás, halmentesség) torzítják a táplálékláncot.

5. Emlősök és Kételtűek: A fragmentáció áldozatai

A jelentés ezen részei dokumentálják a beruházás legközvetlenebb negatív fizikai hatásait: az élőhelyek szétdarabolását és az állatok csapdába ejtését.

5.1. A Kerítés-Paradoxon: védelem vagy börtön?

A jelentés tárgyilagosan, mégis megdöbbentő nyíltsággal írja le a kerítések hatását: "A 2024-ben létesített kerítés... potenciális problémát jelent ezen nagyvad fajok számára, mert beszorulhatnak egy-egy lezárt területre, amely komoly stresszfaktort jelent, akár az állatok elhullását is okozhatja".¹

Ez a mondat a Fertő tó Barátai Egyesület számára a legfontosabb bizonyíték.

- **Élőhely-fragmentáció:** A kerítésekkel a beruházó fizikailag elvágtatta a nádas és a parti sáv közötti ökológiai folyosókat. A gímszarvasok, vaddisznók és őzek (28. kép ¹)

természetes mozgáskörzete megszűnt.

- **Állatjóléti aggályok:** A "stresszfaktor" és az "elhullás" eufemizmusok az állatok szenvedésére. A jelentés említi, hogy az állatok "az utakon, vagy a keskeny part menti sávban keresték a kijáratot".¹ Ez bizonyítja, hogy a területrendezés nem vette figyelembe az alapvető vadbiológiai igényeket. A "kapuk zárva tartása" ¹ mint "megoldás" cinikus, hiszen épp a zártság okozza a problémát.

5.2. Kételtűek: A "békaátjárók" illúziója

A jelentés dicséri a kerítés alatti békaátjárókat (15. kép ¹), ugyanakkor az adatok stagnálást mutatnak: "A javulás hatása 2024-ben sajnálatos módon a vizsgált kételtű fajok állományaiban még nem jelentett kimutatható gyarapodást".¹

- **A bűnbak-keresés:** A jelentés a 2022-23-as aszályra hárítja a felelősséget. Ez kényelmes magyarázat, de eltereli a figyelmet arról, hogy a part menti sáv (ahol a békák a vizet elhagyva telelnének) most parkoló, út és építési terület. A fizikai élőhelyvesztés legalább akkora szerepet játszik az állomány csökkenésében, mint a klíma.
- **A Zöld varangy esete:** A jelentés megjegyzi, hogy Zöld varangyot csak a munkagödrökből mentettek ki, korábban nem látták.¹ Ez klasszikus példája az *ökológiai csapdának*: a munkagödrök időszakos vize magához vonzza a szaporodni vágyó varangyokat, de ha a gödröt betemetik vagy kiszárad, az utódok elpusztulnak. A "mentés" dicsérete elfedi azt a tényt, hogy maga az építkezés hozta létre a veszélyhelyzetet.

5.3. Nutria és Patkány: A valódi "fajgazdagság-növekedés"

A jelentés rögzíti a Nutria (*Myocastor coypus*) és a vándorpatkány jelenlétét.¹

- A nutria egy agresszív inváziós faj, amely tönkreteszi a nádat és a gátakat.
- A patkány a hulladék és az emberi jelenlét kísérője.
Ezeknek a fajoknak a megjelenése és terjedése a terület "minőségi romlását" jelzi. A beruházás által létrehozott mesterséges partfalak és a zavarás (emberi jelenlét) kifejezetten kedveznek ezeknek az opportunista kártevőknek, miközben az őshonos, érzékeny fajok (pl. vidra, amelyről alig esik szó) kiszorulhatnak.

6. Adatok táblázatos összehasonlítása

Az alábbi táblázatban összegezzük a jelentés ¹ által sugallt képet és az adatok mögötti ökológiai valóságot.

Vizsgált Terület	Jelentés Állítása / Sugallata	Ökológiai Valóság / Kritika (Barátok Szempontja)	Hivatkozás
Növényzet	Inváziós fák eltűntek, parkosítás megtörtént.	Parlagfű-invázió a bolygatott talajon; a "park" biológiailag szegényes díszlet.	3.1. fejezet, 3. kép
Halak	"Tiszta víz" miatt nem foghatók, de ott lehetnek.	0 fogás. A mesterséges medrek (szádfal) sterilek, a tápláléklánc összeomlott.	3.3.3. fejezet
Madarak	Rekord egyedszámok, sikeres költés.	Urbanizált fajok (rigó, cinege) és pihenő generalisták (kárókatona) dominálnak.	2. sz. táblázat
Nádas	Visszatelepül, de "akadályozza a hajózást".	A természetes regenerációt üzemeltetési hibaként kezelik.	7. kép felirata
Emlősök	Védett fajok jelenléte, békaátjárók.	Nagyvadak kerítés mögé zárva (stressz, elhullás veszélye). Nutria terjedése.	3.3.3.3. fejezet
Vízminőség	Megfelelő téli adatok.	Nyári adatok hiánya (kockázat). Magas sótartalom a zárt lagúnákban.	4.2. fejezet

7. Összegző értékelés és következtetések

A 2024. évi Ökológiai Monitoring Jelentés részletes vizsgálata alapján a Fertő tó Barátai Egyesület számára a következő, aggasztó kép rajzolódik ki:

A jelentés nem a biodiverzitás növekedését, hanem annak **strukturális átalakulását** és **eljellegtelenítését** dokumentálja. A fejlesztés eredményeként a Fertő-tájra jellemző speciális, vizes élőhelyi ökoszisztéma helyét egy mesterséges, urbanizált, inváziós fajokkal terhelt és ökológiailag instabil rendszer veszi át.

A legkritikusabb pontok:

1. **A víz élettelensége:** A halak teljes hiánya a lagúnákban vészjelzés, amit nem lehet a "tisztá vízzel" kimagyarázni.
2. **A "Greenwashing" retorika:** A jelentés nyelvezete ("Ökopark", "rendezett környezet") elfedi a valós környezetpusztítást (szádfalazás, parlagfű).
3. **Az állatvédelem kudarca:** A kerítések okozta vadcsapdák és a kétéltű-populációk stagnálása bizonyítja a "mitigációs" (kárenyhítő) intézkedések hatástalanságát.

Ez a jelentés paradox módon a beruházás ellenzőinek szolgálatát municiót: feketén-fehéren leírja (még ha eufemizálva is), hogy a beavatkozás után a vízben nincs hal, a parton parlagfű nő, a nádasban pedig csapdába esett őzek keresik a kiutat. Ez nem egy Nemzeti Park jövőképe.

A dokumentum mesterséges intelligencia segítségével, a rendelkezésre bocsátott Monitoring Jelentés mélyelemzése által került létrehozásra.

Minden felelősség kizárva!

Összeállította: Varga Szabolcs, varga.szabolcs@fertotobaratai.eu 2025. december 12..

Idézett munkák

1. Monitoring TEVÉKENYSÉG-Jelentés2024.pdf